

De Heilige Stoel

Boodschap van de Heilige Vader Leo XIV voor de 6de Werelddag van de Grootouders en de Ouderen

[Feest van de heilige Joachim en Anna, 26 juli 2026]

Ik vergeet jou nooit (Jes. 49, 15)

Geliefde broeders en zusters,

Bij monde van de profeet Jesaja belooft de Heer dat hij nooit iemand van ons zal vergeten. Hij verzekert ons ervan dat Hij onze gezichten getekend heeft staan in zijn handpalmen (vgl. Jes. 49, 16) en dat zijn liefde groter is dan die van een moeder voor haar kind (vgl. Jes. 49, 15). De profeet laat ons een glimp zien van een intieme en kernachtige dialoog waarbij God zich richt tot iedereen en het volk zelf en allen met jij aanspreekt. Ook vandaag kunnen wij deze woorden lezen die op ieder van ons betrekking hebben, en kan iedereen dat persoonlijke “Ik vergeet jou nooit”, horen.

Het zijn woorden die vervullen van troost en vertrouwen. Het is een antwoord op een angstig gevoel dat het hart raakt: “De Heer heeft mij verlaten, de Heer heeft mij vergeten” (Jes. 49, 14). Hoe vaak wordt in de Heilige Schrift, in het bijzonder in de psalmen, het gebed geboren uit de ontredde van degenen die de indruk heeft dat zijn eigen leven niemand interesseert en wordt veronachtzaamd! Het smartelijke gevoel vergeten te worden hebben helaas veel mensen met elkaar gemeen en onder hen zijn niet weinig ouderen.

De liefde van God, die daarentegen niemand vergeet, biedt zich aan als een daad van gerechtigheid en een antwoord op de anonimiteit waarin het menselijk leven te vaak uiteindelijk verdwaalt. Over het bestaan van vooral veel ouderen lijkt een sluier te liggen die de trekken van het gezicht vervaagt en bedekt met vergetelheid. Dat is wat in de huizen gebeurt waar de eenzaamheid heerst en ook in verpleeginrichtingen waar de individualiteit van iedere persoon gereduceerd dreigt te worden tot het nummer van zijn bed en zijn pathologie.

De viering van de Werelddag van de Grootouders en de Ouderen is een gelegenheid om opnieuw te ontdekken dat de Kerk geroepen is om moeder van allen te zijn en dat het op iedere leeftijd mogelijk is om te ontdekken zonen en dochters van God te zijn. Laat deze dag dus een stimulans zijn voor allen, in het bijzonder voor de

jongeren, om de mooie gewoonte weer op te pakken om de eigen grootouders, de ouderen in de familie en ook hen die helemaal geen bezoek krijgen, te bezoeken. Breng met deze boodschap en jullie aanwezigheid de nabijheid en de genegenheid van de paus naar hen toe. Zorg ervoor dat de woorden van de profeet “Ik vergeet jou niet” de vorm krijgen van een tedere en liefdevolle ontmoeting. “In een tijd die ertoe neigt om te versnellen en te versplinteren, blijft het menselijke lichaam erom vragen verzorgd en erkend te worden door handen die in staat zijn tot tederheid, door een aandachtige geest en vriendelijke woorden. De digitale cultuur vermenigvuldigt de verbindingen en biedt nieuwe mogelijkheden voor een ontmoeting, het menselijk hart bewaart echter een onvervreemdbare behoefte aan nabijheid” (encycl. *Magnifica humanitas*, 239).

De Kerk kent het lijden van haar oudere kinderen, weet goed dat men al te vaak met een vooroordeel naar hen kijkt en hen beschouwt als een last; zij is zich ervan bewust dat een economie die geconcentreerd is op gewin, de familiebanden verzwakt; zij weet dat veel ouderen worden achtergelaten door de kinderen die gedwongen zijn te migreren of in sommige gevallen te vechten. Om elk van deze redenen is zij blij om de belofte van de Heer te verkondigen: “Ik vergeet jou nooit”.

Het is fijn op iedere leeftijd, maar vooral wanneer men jonger is, zoals de zalige Johannes Paulus I zei, te ontdekken dat wij “van Gods kant een onvergankelijke liefde” ontvangen. Wij weten: Hij heeft altijd zijn ogen op ons gericht, ook wanneer het lijkt dat het nacht is. Hij is onze vader, nog meer is Hij onze moeder” (*Angelus*, 10 september 1978). Ook al komt het niet spontaan bij ons op zo te denken, de waarheid is dat wij ook als ouderen niet ophouden zonen en dochters te zijn en daarom blijft iedere dag de uitnodiging gelden om terug te keren in de armen van God, wiens liefde tegelijk die van een vader en een moeder is.

De ontdekking van de tederheid van God komt voor velen in de loop van het bestaan, soms juist in het laatste deel van het leven. Het is immers anders dan in het verleden steeds vaker mogelijk ouder te worden zonder een werkelijke geloofservaring gehad te hebben. In dat geval kan op gevorderde leeftijd met als uitgangspunt de vragen die men zich in die periode van het leven dringender stelt, dit de geschikte tijd worden om een geestelijk leven te beginnen of te hernemen. Op deze nieuwe weg kan men erkennen dat God, zoals de heilige Augustinus zegt, “een moeder is, omdat Hij verwarmt, voedt, zoogt, verzorgt” (*Commentaar op psalm 26*, II, 18). Het is het bewustzijn dat helpt om geen schaamte te voelen over de broosheid die naar boven komt, en ook te begrijpen dat wij altijd behoefte aan elkaar hebben en bedelen om aandacht en zorg. Wij kunnen ons nu met het vertrouwen van kinderen in het gebed tot God wenden, die dichtbij komt en die wij leren kennen in zijn tederheid. Het is nooit te laat om te beginnen met het zich tot Hem te richten. Het kan een grote gave voor allen zijn.

Geliefde ouderen, paus Franciscus sprak over u als een “nieuw volk” (*Catechese*, 23 februari 2022), aangezien het aantal personen op leeftijd in de geschiedenis nooit zo hoog is geweest. En dus is het uiterst belangrijk met u, “het nieuwe volk”, na te denken over wat onze roeping kan zijn, wanneer de broosheid, die met de mens vanaf de geboorte meegaat, de overhand lijkt te krijgen. Ik zou graag tot u willen zeggen: wees niet bang voor de broosheid! Juist onder deze zwakheid gaat een nieuwe potentie schuil die de andere leeftijden van het leven verlicht. Immers,

wanneer broosheid wordt aanvaard en erkend, “opent zij het hart voor wederzijdse ondersteuning en het aanroepen van Hem die kan geven wat geen enkele menselijke macht in staat is te garanderen: de diepe verzoening van de harten en daarmee de vrede” (*ontmoeting met de Algerijnse gemeenschap*, Basiliek van Onze Moeder van Afrika, Algerije, 13 april 2026).

Zo kunnen wij als christenen de tijd van de ouderdom beleven: “broos”, maar tegelijkertijd “geroepen”. Een man en een vrouw kunnen immers als ouderen herboren worden (vgl. Joh. 3, 4-6) en uitroepen met de profeet: “In stille berusting ligt uw redding, in rustig vertrouwen uw kracht” (Jes. 30, 15). Een kracht die een uitnodiging kan worden om niet de toevlucht te nemen tot de wegen van aanmatiging en macht om de menselijke samenleving te waarborgen, maar tot de wegen van verzoening en ware vrede. In deze tijd, die op zo’n harde manier wordt getekend door oorlogs- en maatschappelijk geweld, stellen velen zich de vraag over hoe de wereld zal zijn voor hun kleinkinderen. Ik spoor u, mijn dierbaren, aan om samen met mij aanhoudend te bidden dat er in heel de wereld vrede komt.

Oudere zusters en broeders, ik dank u dat u mij iedere dag ondersteunt met uw gebeden, vooral wanneer u de rozenkrans bidt. Ik van mijn kant doe van harte hetzelfde voor u en wens dat de Heer uw altijd vernieuwt in geloof, hoop en liefde, Hij die ons nooit vergeet!

Uit het Vaticaan, 15 juni 2026

Leo PP. XIV

*Vertaling: drs. H.M.G. Kretzers
Eindredactie: A. Kruse, MA
Copyright: Libreria Editrice Vaticana/SRKK*